

ע"פ 29667/08/15 - בהאג'ד אבו בלילאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 29667-08-15 אבו בלילאת נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

בהאג'ד אבו בלילאת

מערערים

נגד

מדינת ישראל

משיבים

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שהושת על המערער בבית משפט תעבורה פ"ת תיק מספר 223-01-14 מיום 14.7.15.

המערער הורשע בתיק תאונת דרכים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי שמירת מרחק, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח. העבירות בוצעו ביום 29.12.13 בשעה 15:50 בעיר פ"ת.

העונש שגזר בית משפט קמא - 9 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 3000 ש"ח שיפרעו ב-10 תשלומים, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 7 שנים במצטבר לכל פסילה אחרת, מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון תקף למעלה משנה.

מכאן הערעור על רכיב המאסר בפועל ורכיב תקופת הפסילה בפועל.

בנימוקי הערעור נטען:

1. טעה בית משפט קמא משלא קיבל המלצת קצין המבחן להטלת של"צ והשתתפות בקבוצה פסיכו-חינוכית. כאשר קצין מבחן התייחס הן לנסיבות אישיות והן לחומרת העבירות.
2. בית משפט קמא לא נתן משקל לשיתוף הפעולה של המערער עם קצין המבחן. כך, לא ניתן משקל לקביעת שירות המבחן כי גורם הסיכון הנשקף מהמערער פחת.
3. טעה בית משפט משהתייחס אל המערער כמי שיש לחובתו מאסר על תנאי.

4. טעה בית משפט שלא שקל אפשרות למאסר שירוצה בעבודות שירות.

5. בית משפט החמיר עם המערער בהטלת פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 7 שנים, בית המשפט מתבקש להקל עד מאוד ברכיב הפסילה בפועל.

6. בית משפט מתבקש לבטל המאסר בפועל ולהטיל מאסר בעבודות שירות.

טיעוני ב"ח המשיבה:

1. יש לדחות הערעור.

2. מפנה לעברו התעבורתי המכביד של המערער הכולל בין היתר נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות.

לגופו של ענין דין הערעור להידחות.

1. עיון מעמיק בגזר הדין מלמד כי בית משפט קמא שקל כל השיקולים הצריכים לעניין העונש בנסיבות העושה ונסיבות המעשה, מסתמך על פסיקה הרלוונטית לעבירות שבוצעו.

2. עניין לנו עם מערער, שוותק נהיגתו מאז 2002. צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות הכוללות עבירות טכניות ועבירות מהותיות המעידות על דרך נהיגתו המסוכנת ומסכנת ממש את כלל המשתמשים בדרך, כפי שארע בעבירות שביצע נשואות הערעור.

כך, בעברו עבירות של נהיגה באור אדום, נהיגה בזמן פסילה, עבירות מהירות (לרבות הזמנה לדין), שימוש בטלפון, נהיגה בשכרות מיום 15.9.12 בגינה ניתן גזר דין ביום 7.1.14.

3. העונש הראוי לנהיגה בפסילה בפעם השנייה הוא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. נהיגה בפסילה אינה אלא עזות מצח של מי שנענש בגין עבירת תעבורה, שביצע ומצא בית משפט להרחיקו מהכביש לתקופת מה. יש בעבירה זו זלזול בבית משפט, זלזול בחוק, זלזול בחיי אדם, זלזול בכלל המשתמשים בדרך.

4. נסיבות אישיות מתגמדות אל מול הצורך בהגנה על הציבור בכללותו מפני המערער ושכמותו.

לא די בהערכת קצין מבחן כי הסיכון "בהישנות התנהגות עוברת חוק פחת". לאור עבירות התעבורה שבוצעו לדעת קצין מבחן על רקע חוסר הפעלת שיקול דעת ותחושות לחץ, המצטרפות לעברו התעבורתי המכביד. עונש המאסר שהוטל הוא נכון וצודק בנסיבות העניין, ואינני מוצאת מקום להתערב בו.

5. אני מוצאת להתערב במשך תקופת הפסילה בפועל ולקצרה במידת מה, שכן, אני סבורה כי ניתן להשיג המטרה העונשית גם בתקופת פסילה קצרה מזו שהושתה על המערער ולהעמידה על 5 שנים בלבד.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 14.3.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14/2/2016, בנוכחות המערער וב"כ הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה